

efter de særegne Forhold, er en Udvei i saa Henseende forbeholdt ved den foreslaaede § 22. Med Hensyn til alle øvrige kommunale Regnskaber er det foreslaaet, at disse fra 1ste April 1862 af skulle slutte sig til Finansaaaret. Ligesom der ved de Forviklinger ville undgaaes, som med Hensyn til Skolefonden er en Følge af dette særegne Regnskabsaar (1ste Juli til 30te Juni), saaledes kan det formeentlig ikke være tvivlsomt, at det ogsaa for alle andre Regnskaber er ønskeligt, at der ved dem følges den samme Regel. Udvalget skal i saa Henseende navnlig gjøre opmærksom paa, at den 1ste Januar er mindre skiftet til at danne et naturligt Afsnit i Aaret, end enten 1ste April eller 1ste October, som betegne Mødsætningen mellem Sommer- og Vinterhalvaaret, hvortil saamange Forskjelligheder i Kommunernes Udgiftsvæsen, navnlig til Fattigforsørgelsen, knytte sig — at paa Blandet flere Udgifter ere afhængige af Capitelstægten, som først bliver sat ved Udgangen af Februar Maaned — at for Kjøbstæderne Afgifterne for anden Termin den 1ste Januar saa godt som slet ikke, den 1ste April saa godt som fuldstændigen ville være indkomne, og — at baade Budgetterne og Ligningerne langt hensigtsmæssigere slutte sig til Terminerne for de kommunale Valg og mange andre Forhold, naar de foretages i Aarets første istedetfor i dets sidste Kvartal. Hvorvel Udvalget ikke overseer, at en saadan Forandring vil volde meget Bryderi, gjælder dette dog kun selve Overgangen, og senere vil det sikkert vise sig, at det medfører ikke uvæsentlige Fordele — navnlig ogsaa med Hensyn til det indbyrdes Forhold mellem forskellige Regnskaber og enhver sig dertil sluttende statistisk Oversigt — at have en eensartet Regnskabsperiode for alle offentlige Kasser.

En anden vigtig Forandring ligger i det Forslag, at samtlige kommunale Regnskaber i Amtet skulle undergives Revision af den nærmest for selve Amtskasserne antagne, lønede Revisor, som saaledes tør forudsættes at have og i alt Fald snart at ville erhverve den fuldstændige Indsigt i Regnskabsvæsenet, som ikke tør forudsættes hos den Revision, Kjøbstadsregnskaber hidtil have været undergivne, og

endnu mindre hos det Gjennemsyn, Sogneforstanderskaberne have foretaget med nogle af deres kommunale Regnskaber. Udvalget forventer derfor, at der ad den foreslaaede Wei vil opnaaes bethdelige Forbedringer i den hele kommunale Regnskabsorden, uden at det derfor bliver nødvendigt at opgive den Medvirkning, der kan erholdes af de kommunale Myndigheder, som dog væsentligen maa gaae ud paa en mere almindelig Control med den hele kommunale Huusholdning, og som tillige for Borgerrepræsentanterne og Sogneforstanderne vil være et vigtigt Middel til at udvilde deres Dygtighed til at bestyre deres Kald, navnlig med Hensyn til Budgetternes Vedtagelse.

Som den overordnede kommunale Myndighed vil Amtsrådets Stilling nærmest kun undergaae Forandring, forsaavidt Kjøbstæderne derunder skulle indbrages, og vil det i saa Henseende komme til at træde deels i Amtmandens, deels i Indenrigsministeriets Sted. Ligesom denne Side af Sagen imidlertid er af ringere praktisk Betydning, saaledes troer Udvalget, at det vil være til stor Beroligelse for Kjøbstæderne, uden at medføre mindste Afbræk i Amtsrådets Betydning og Virksomhed, naar det — som foreslaaet i § 24 — tillades dem, forinden de indtræder i dette nye Forhold, at ordne Grænserne for deres Autonomi med Indenrigsministeriet. Naar dette ved Faktistelsen af den første Vedtægt beholder den endelige Afgjorelse, synes der ikke at kunne være nogen Betenkelighed ved at betinge fremtidige Forandringer i samme af Kommunalbestyrelsens Samtykke, og Kjøbstæderne ville saaledes i en, efter deres forskellige Forhold tilkømpet, særlig Blynd finde en Betyggelse for deres Selvstændighed i hvad der for dem vedbliver at være særligt, som fuldkommen vel kan bestaae ved Siden af en fuldstændig Indordning med Hensyn til Alt, hvad der er fælles, under den fælles Amtsbestyrelse.

Gjennem denne Vedtægt vil der ba og saa for hver Kjøbstad kunne opnaaes saadanne nær-